

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. B. SKUNDO**

2023 m. gruodžio d. Nr. S-2023/ (7-2023/164)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus ir Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrino A. B. (toliau – Pareiškėja) 2023-10-02 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2023-09-11 sprendimo grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-1308103 (toliau – Inspekcijos sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjos atstovai N. G. ir F. I. bei Inspekcijos atstovai F. B. ir J. U. 2023-10-31 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos sprendimu. Pateiktame skunde Komisijai prašė skundžiamą sprendimą pakeisti ir grąžinti Pareiškėjai 1 028 767 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) skirtumą, sumokant įstatymo numatyto dydžio palūkanas už laiku negrąžintą šį mokesčio skirtumą. Taip pat nurodė, kad, jei būtų netenkintas pirmasis reikalavimas, mokesčių mokėtoja prašo panaikinti Inspekcijos 2023-09-11 sprendimą ir įpareigoti mokesčių administratorių iš naujo išnagrinėti Pareiškėjos prašymą dėl 1 028 767 Eur PVM skirtumo grąžinimo.

Pareiškėja skunde Komisijai teigė, jog PVM skirtumas susidarė dėl to, kad mokesčių mokėtoja už 2022-03-01-2023-03-31 ir 2023-05-01-2023-06-30 mokestinius laikotarpius įsigijo iš įvairių ūkio subjektų prekes ir paslaugas ir jas panaudojo statybos paslaugų teikimui – Pareiškėja prekes ir paslaugas įsigijo su įprastiniu PVM, o statybos paslaugas suteikė, taikydama taip vadinamo atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą. Būdama užsienio ūkio subjektu ir neturėdama pakankamai žinių apie Lietuvos Respublikoje taikomus apmokestinimo mechanizmus, Pareiškėja pasitikėjo jos tiekėjų (rangovų ir subrangovų), kurie yra Lietuvos ūkio subjektai, išrašytais PVM sąskaitomis faktūromis ir sumokėjo jose nurodytą PVM, kurį, tiekėjai, savo ruožtu, sumokėjo į biudžetą.

Pareiškėja pateikė Inspekcijai 2023-08-08 prašymą grąžinti PVM skirtumą, kuris mokestinių įstatymų prasme laikytinas šio mokesčio permoka. Inspekcija 2023-08-17 Pareiškėjai pateikė pranešimą Nr. (17.17-40) RES-142012 dėl PVM deklaracijų tikslinimo. Pasak Pareiškėjos, jai skirtas pranešimas buvo išimtinai abstraktus, visiškai nemotyvuotas, jame suformuluotų mokesčių administratoriaus nurodymų tiek dėl jų pobūdžio, tiek dėl jų abstraktumo buvo neįmanoma įvykdyti (buvo nurodyta patikslinti PVM deklaracijas, nenurodant, ką, kokiu pagrindu ir kaip tikslinti).

Reaguodama į tokią situaciją ir nepraleisdama Inspekcijos nustatytų terminų, Pareiškėja pateikė mokesčių administratoriui 2023-08-23 rašytinę poziciją, kurioje nurodė, kad negali įvykdyti mokesčių administratoriaus nurodymo dėl jo neaiškumo ir paprašė raštu pateikti konkrečius nurodymus, kokius veiksmus, kokia apimtimi ir kaip konkrečiai Pareiškėja turi atlikti,

siekdama įgyvendinti teisę į skirtumo gražinimą. Šį faktą ginčijamame sprendime pripažino Inspekcija.

Inspekcija 2023-09-01 Pareiškėjai pateikė papildomą pranešimą Nr. (17.17-40) RES-149441, kuriuo mokesčių mokėtoja turėjo pateikti papildomus, sandorius su pranešime nurodytais ūkio subjektais patvirtinančius dokumentus. Laiku reaguodama į minėtą pranešimą, Pareiškėja 2023-09-05 pateikė dokumentus, kuriuos manė esant reikalinga pagrįsti prašymą, o būtent:

(1) minėtame pranešime buvo nurodyta pateikti sandorių dokumentus su dešimčia skirtingų ūkio subjektų (AB „ORLEN Lietuva“, UAB "C1" UAB "E1" Nafto sp z.o.o, UAB "D1" R.STAHL s.r.l, FLOWSERVE, FTSOLUZIONI SRLS, L. U., NA VI SRL);

(2) Pareiškėja nepateikė dalies dokumentų, susijusių vos su vienu iš dešimt ūkio subjektų (AB „ORLEN Lietuva“). Pareiškėja nurodė, kad su šiuo kontrahentu susiję dokumentai Inspekcijai buvo pateikti, tačiau labiau apibendrinta forma, t. y., buvo pateiktos priėmimo–perdavimo aktų santraukos, kuriose pateikiami visi reikalingi duomenys dėl darbų perdavimo. Tuo tarpu tolimesni dokumentų lapai, susiję su detalizacijomis, nebuvo teikiami, kadangi Pareiškėja laikė ir skunde Komisijai atkartoję savo įsitikinimą, kad minėti dokumentai neturi įtakos prašymo vertinimui. Pasak Pareiškėjos, netgi tuo atveju, jeigu Inspekcija galvotų priešingai, tai nebuvo objektyvi kliūtis surinkti šią informaciją ir priimti ją grindžiamą sprendimą. Pareiškėja patvirtino, kad tuo atveju, jeigu ji būtų žinojusi ar bent galėjusi numanyti, kad dėl šio procedūrinio aspekto bus priimtas pats griežčiausias įmanomas sprendimas – atsisakyta gražinti visą skirtumą, mokesčių mokėtoja neabejotinai būtų pateikusi. Pareiškėja atkreipė dėmesį į tai, jog papildomi dokumentai, dėl kurių buvo priimtas neigiamas sprendimas, buvo pateikti Komisijai su skundu, pridėtame 6 priede;

(3) skunde paaiškinama, jog Pareiškėja netikslino PVM deklaracijų, tačiau dar 2023-08-24 pranešime išsamiai pagrindė tokią savo poziciją ir paprašė pateikti aiškius nurodymus, ką ir kaip ji tu padaryti. Jokių patikslintų nurodymų dėl deklaracijų tikslinimo iš Inspekcijos nebuvo gauta;

(4) nepaisant nurodytų aplinkybių, neišnagrinėjus Pareiškėjos prašymo iš esmės, prašymas gražinti PVM skirtumą Inspekcijos priimtu sprendimu buvo atmetas visa apimtimi. Pasak mokesčių mokėtojos, tai buvo atlikta išimtinai dėl formalių procedūrinių priežasčių.

Pareiškėja skunde išdėstė Inspekcijos motyvus, kurių pagrindu buvo atsisakyta gražinti PVM skirtumą: (1) pagrindiniu motyvu nurodyta aplinkybė, kad „nepateikti pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 straipsnio 6 dalies nustatytą tvarką nurodyti pateikti dokumentai (duomenys), susiję su VMI (Inspekcijos) administruojamo deklaruojamo ar nedeklaruojamo mokesčio permokos (skirtumo) susidarymu“; (2) Pareiškėja nepatikslino PVM (forma FR0600) deklaracijų, deklaruojant tiekėjų (rangovų, subrangovų) išrašytas PVM sąskaitas faktūras už atliktus statybos darbus pagal išsiųstą 2023-08-17 pranešimą Nr. (17.17-40) RES-142012; (3) Pareiškėja pateikė ne visus 2023-09-01 išsiųstame pranešime Nr. (17.17-40) RES-149441 nurodytus dokumentus (nepateikė 1. punkte nurodytų dokumentų – sandorių su AB „ORLEN Lietuva“ patvirtinančių dokumentų (atliktų darbų aktų, darbų priėmimo–perdavimo aktų)) pagal išrašytas PVM SF: 2022-03-30 Nr. 22003/LT, 2023-08-29 Nr. 22005/LT, 2023-12-19 Nr. 22007/LT PVM, 2023-04-14 Nr. 23001/LT SF.);

Pasisakydama dėl *pirmojo* Inspekcijos motyvo, Pareiškėja nurodė, jog ginčijamame sprendimas ir jame išreikšta mokesčių administratoriaus valia visa apimtimi atsisakyti gražinti PVM skirtumą dėl dalies dokumentų nepateikimo, nepagrįstas teisės aktų normomis. Sprendime nurodytos aplinkybės ir motyvai neatitinka nei MAĮ 87 straipsnio 6 dalies, nei minėtą straipsnį detalizuojančių Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo) taisyklių, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr.VA-186 (2021-03-16 įsakymo Nr. VA-17 redakcija; toliau – Taisyklės) 15 ir 16 punktų normų turinio ir aplinkybių, su kuriomis šios normos sieja atsisakymą gražinti mokesčio permoką. Sprendime nėra nurodyta, o realybėje neegzistuoja jokios aplinkybės, galinčios pagrįsti, kad dalies dokumentų nepateikimas buvo kliūtimi, dėl kurios Inspekcija negalėjo patikrinti aplinkybių, susijusių su PVM

skirtumo susidarymu. Dėl *antrojo* Inspekcijos argumento, mokesčių mokėtoja pasisakė, kad šis motyvas taip pat yra nepagrįstas teisės aktų normomis, kadangi tokio atsisakymo grąžinti permoką pagrindo teisės aktai nenumato. Siekdama, kad Pareiškėja patikslintų PVM deklaracijas, Inspekcija iš esmės siekė paveikti Pareiškėjos jau išreikštą valią susigrąžinti konkretaus dydžio PVM skirtumą. Pareiškėja pasisakydama dėl *trečiojo* motyvo, nurodė, jog ginčijamame sprendime formaliai nurodyti motyvai pagrindžia, kad mokesčių mokėtojos prašymas apskritai nebuvo išnagrinėtas iš esmės, o jį tenkinti atsisakyta dėl išimtinai formalių procedūrinių priežasčių. Pareiškėjos vertinimu, pateiktų dokumentų ir Inspekcijos turimų galimybių pakako įsitikinti PVM skirtumo pagrįstumui įvertinti.

Pareiškėja skunde Komisijai pakartotinai įrodinėjo, kad dalies dokumentų nepateikimas nėra teisėtas pagrindas atsisakyti grąžinti mokesčio skirtumą. Pareiškėjos nuomone, MAĮ 87 straipsnio 6 dalies ir Taisyklių 15 ir 16 punktuose išdėstytos normos aiškiai nustato, kokių tikslu mokesčių administratorius gali prašyti pateikti papildomus dokumentus ir kokią įtaką tokių dokumentų nepateikimas gali daryti mokesčių administratoriaus sprendimui dėl mokesčio permokos negrąžinimo, o būtent:

(1) šis reikalavimas nėra savitiksliis, o siejamas su konkrečiu įrodinėtiniu objektu – mokesčių mokėtojo prašymo pagrįstumo patikrinimu. Mokesčių administratorius, visų pirma, turėtų pagrįsti, dėl kokių priežasčių jam reikalingi konkretūs dokumentai ir kokias aplinkybes jis siekia nustatyti šių dokumentų reikalaujamas. Ši pareiga atitinka teisėtą mokesčių mokėtojo lūkestį suprasti, kokias svarbias aplinkybes mokesčių administratorius siekia nustatyti ir kaip jo teikiami / neteikiami dokumentai galėtų paveikti mokesčių administratoriaus sprendimą;

(2) grįsdamas savo sprendimą atsisakyti grąžinti mokesčio permoką dėl dokumentų ar kitos informacijos trūkumo, mokesčių administratorius turi pareigą pagrįsti, dėl kokių priežasčių ir kaip šių dokumentų ar juose užfiksuotos informacijos nebuvimas neleido jam pasiekti esminio tikslo – patikrinti, ar mokesčių mokėtojo prašymas yra pagrįstas;

(3) vien formalus dalies dokumentų nepateikimo faktas *per se* negali sudaryti pagrindo atmesti prašymą visa apimtimi, juo labiau, net neišnagrinėjus jo iš esmės. Visais atvejais turi būti nustatytas būtinų duomenų trūkumas, priežastiniu ryšiu susijęs su negalėjimu nustatyti būtinas sprendimo priėmimui aplinkybes. Asmenų teises suvaržančios viešosios teisės normos negali būti taikomos tik formaliai ir mechaniškai. Jų taikymas turi būti pagrįstas, visų pirma, tikslais, kurių siekiama tokia norma nustatyta reguliavimu, o taip pat aplinkybėmis, su kuriomis teisės normos sieja šių taisyklių taikymą.

Pareiškėja nesutinka, jog ji neįvykdė Inspekcijos 2023-08-17 pranešime nurodytų įpareigojimų ir nepateikė patikslintų PVM deklaracijų. Pareiškėjos nuomone, jokia teisės norma nenumato, kad permoką gali būti atsisakyta grąžinti tokiu pagrindu, koks nurodytas Inspekcijos sprendime. *Visų pirma*, Pareiškėja atkreipia Komisijos dėmesį ir prašo įvertinti aptariamą mokesčių administratoriaus pranešimą, kurį neva Pareiškėja turėjo įvykdyti. Nurodymas, kad būtina pateikti patikslintas PVM deklaracijas, nenurodant daugiau jokių su tuo susijusių aplinkybių, yra nesuprantamas, klaidinantis mokesčių mokėtoją ir *de facto* neįvykdomas. *Antra*, Pareiškėjos nuomone, MAĮ 32 straipsnio 1 dalies 2 punkte įtvirtinta imperatyvi mokesčių administratoriaus pareiga – nepažeisti mokesčių mokėtojo teisių, o 7 punkte numatyta pareiga atliekant savo funkcijas kuo mažiau trikdyti mokesčių mokėtojo veiklą. Šis reikalavimas iš esmės reiškia draudimą mokesčių administratoriui priskirtą veiksmų atlikimo našta perkelti mokesčių mokėtojui. Tai nėra formalus pobūdžio pažeidimai, o esminiai pažeidimai, dėl kurių mokesčių mokėtojas negali laiku ir tinkamai įgyvendinti savo teisių.

Gavusi tokį nurodymą, Pareiškėja motyvuotai paprašė Inspekcijos sukonkretinti, ką reiškia toks reikalavimas ir kaip jį reikėtų įvykdyti. Vis dėlto, 2023-09-01 pateikdamas papildomą pranešimą dėl reikalaujamų pateikti dokumentų, mokesčių administratorius nei vienu žodžiu neužsiminė apie patikslintų deklaracijų pateikimą, nors vos po kelių dienų priimdama Pareiškėjai nepalankų sprendimą šiuo argumentu grindė atsisakymą grąžinti PVM skirtumą. Pasak mokesčių mokėtojos, visų pirma, minėtas sprendimo motyvas Pareiškėjai buvo siurprizinis, o Pareiškėja ir šiuo metu nesupranta, kaip šį Inspekcijos nurodymą reikėjo įvykdyti, t. y., kokia apimtimi, kokių

pagrindu ir kaip patikslinti PVM deklaracijas. Pareiškėja cituoja Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LAT) praktiką, nurodydama, jog mokesčių administratoriaus pareiga taip pat suponuoja jo pareigą pagrįsti mokesčių mokėtojo atžvilgiu atliekamų veiksmų būtinumą. Šiuo atveju išaiškinimas aktualus vertinant mokesčių administratoriaus atliekamų veiksmų kokybę biurokratizmo aspektu – ar mokesčių administratorius gali pats patikrinti mokesčių mokėtojo pateiktus duomenis ir jų pagrindu priimti sprendimą, ar šią našą turi perkelti mokesčių mokėtojui. *Antra*, pateikdama abstraktų nurodymą patikslinti PVM deklaracijas, o jų nepatikslinimą pritaikiusi kaip atsisakymo grąžinti PVM permoką pagrindą, Inspekcija šturkščiai pažeidė Pareiškėjos teises, nes tokiu būdu siekė paveikti prašyme išreikštą Pareiškėjos valią, kurios esmė – visos PVM permokos sumos susigrąžinimas. Pareiškėja skunde teigė, kad tokiu būdu mokesčių administratorius galimai bandė paveikti savo prižiūrimą subjektą, kad šis pats sugalvotų ir nurodytų, kokią PVM dalį ir dėl ko Inspekcija neturėtų grąžinti, ir nurodyti tai patikslintose deklaracijose. Tai reiškia, kad Pareiškėja turėjo iš esmės keisti savo valią, išreikštą prašyme grąžinti PVM skirtumą. Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad šiuo metu pateiktos PVM deklaracijos aiškiai išreiškia mokesčių mokėtojos valią dėl PVM permokos dydžio, kurį prašoma grąžinti. *Trečia*, nei MAĮ, nei Taisyklės nesuteikia teisės šiuo konkrečiu atveju imperatyviai reikalauti PVM deklaracijų patikslinimo, o to nepadarius atsisakyti grąžinti permoką. Pareiškėjos nuomone, ši norma suteikia teisę Inspekcijai reikalauti pateikti tiek pirmines, tiek patikslintas deklaracijas, kai jos nebuvo pateiktos ir negalima sutikrinti jų duomenų. Tačiau Pareiškėja reiškia abejonę, ar ši norma suteikia Inspekcijai teisę nurodyti mokesčių mokėtojui koreguoti jau pateiktas deklaracijas.

Ketvirta, toks Inspekcijos elgesys turi biurokratizmo požymių, kadangi visuotinai suprantama, jog net Pareiškėjai ir atlikus mokesčių administratoriaus nurodytus veiksmus – patikslinus PVM deklaracijas savo nuožiūra (neaišku, kaip ir kodėl tą reikėjo daryti), nėra jokios garantijos, kad toks patikslinimas Inspekcijai būtų tikęs ir ji nebūtų dirbtinai sukūrusi naujų kliūčių permokos grąžinimui, kaip antai duodant pakartotinius nurodymus dar kokius nors duomenis tikslinti, taip ne tik manipuliuojant mokesčių mokėtojo valia priverčiant jį atsisakyti prašomos grąžinti permokos dalies, bet ir nepagrįstai vilkinant mokesčio permokos grąžinimo procedūrą.

Apibendrinant, Pareiškėja skunde Komisijai laikėsi pozicijos, kad ginčijamame Inspekcijos sprendime nurodytas pagrindas, kuriuo atsisakyta grąžinti PVM skirtumą, yra teisėtai nepagrįstas.

Priešingos pozicijos laikėsi Inspekcija. Mokesčių administratoriaus 2023-09-11 sprendime Nr. 331-1308103 nurodyta, jog Pareiškėja 2023-08-08 pateikė prašymą grąžinti 1 028 767 Eur PVM skirtumą už 2022-03-01–2023-03-31 ir 2023-05-01–2023-06-30 laikotarpius.

Pagal MAĮ ir Taisyklių 15 punktą prašymui išnagrinėti ir sprendimui priimti mokesčių mokėtojas turi pateikti papildomus dokumentus ar duomenis (pavyzdžiui, PVM sąskaitas faktūras, prekių pirkimo–pardavimo sutartis, teismo nutartis, mokėjimo dokumentus (mokėjimo nurodymas, mokėjimo pavedimas, debeto pavedimas, mokėjimo kvitas, atsiskaitomasis čekis), muitinės dokumentus, nepateiktas už praėjusius laikotarpius pirmines ar patikslintas mokesčių deklaracijas, valstybės (savivaldybės) institucijų (įstaigų) pažymas, kredito įstaigose laikomų piniginių lėšų sąskaitų išrašų kopijas, įgaliojimą (jo kopiją), atstovavimą patvirtinančią dokumentą (jo kopiją), paveldėjimo teisės liudijimą (jo kopiją) ir kt.), pagrindžiančius Inspekcijos administruojamų mokesčių ar baudų už AN permokos (skirtumo) susidarymą ir (arba) patvirtinančius Inspekcijos neadministruojamų mokesčių, baudų, paskirtų pagal MAĮ ar kitus mokesčių įstatymus, ir kitų įmokų sumokėjimą ar nepagrįstai išieškotas sumas. Mokesčių mokėtojas gali papildomus dokumentus ar duomenis pateikti kartu su prašymu. Taisyklių 16 punkte nurodyta, kad prašymas turi būti užpildytas ir pateiktas, laikantis Taisyklėse nustatytų reikalavimų. Jei pateiktame prašyme įrašyti duomenys yra neteisingi ir (arba) netikslūs ar nustatoma, kad trūksta papildomų dokumentų ar duomenų sprendimui priimti, Inspekcijos valstybės tarnautojas ar darbuotojas, vadovaudamasis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų po prašymo gavimo Inspekcijoje dienos jį pateikusiam asmeniui išsiunčia pranešimą per Mano VMI. Pranešime nurodo, kokie dokumentai ar duomenys turi būti

pateikti papildomai (tokiame pranešime nurodoma, iki kada turi būti pateikti dokumentai ar duomenys), ir informuoja, kad prašymo nagrinėjimas stabdomas iki tol, kol bus pateikta prašymui išnagrinėti būtini duomenys ir / ar dokumentai. Nepateikus papildomų dokumentų ir / ar duomenų per pranešime nurodytą terminą, bus priimtas sprendimas negražinti (neįskaityti) mokesčių ir kitų įmokų permokos (skirtumo) ir pateikta priežastis.

Vadovaujantis Taisyklių 15 ir 16 punktų nuostatomis, Pareiškėjai per Mano VMI sistemą Inspekcija 2023-08-17 išsiuntė pranešimą Nr. (17.17-40) RES-142012 dėl PVM deklaracijų tikslinimo, nes Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVM) 96 straipsnio nuostatos buvo pritaikytos netinkamai deklaruojant tiekėjų (rangovų, subrangovų) išrašytas PVM sąskaitas faktūras už atliktus statybos darbus, kuriuos Pareiškėja perpardavė AB „ORLEN Lietuva“, nurodydama, kad AB „ORLEN Lietuva“ yra atsakinga už PVM sumokėjimą pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 96 straipsnį. Pareiškėja 2023-08-24 pateiktame paaiškinime Nr. (17.17-40) GES-663915 paprašė pateikti raštu konkrečius nurodymus, kokius veiksmus, kokia apimtimi ir kaip konkrečiai Pareiškėja turi atlikti, siekdama įgyvendinti teisę į permokos gražinimą. Pareiškėjai 2023-09-01 buvo išsiųstas pranešimas (17.17-40) RES-149441 dėl papildomų dokumentų pateikimo bei buvo nurodyta:

1. Pateikti sandorius su AB „ORLEN Lietuva“ patvirtinančius dokumentus – darbų atlikimo aktus, darbų priėmimo–perdavimo aktus bei apmokėjimo dokumentus pagal išrašytas PVM SF 2022-03-30 Nr. 22003/LT, 2022-08-29 Nr. 22005/LT, 2022-12-19 Nr. 22007/LT, 2023-04-14 Nr. 23001/LT.

2. Pateikti sandorius su UAB "C1" patvirtinančius dokumentus – darbų atlikimo aktus ir apmokėjimo už įsigytus darbus dokumentus pagal gautas PVM sąskaitas faktūras: 2022-04-30 Nr. (duomenys neskelbtini) 2022-05-31 Nr. (duomenys neskelbtini) 2022-05-30 Nr. (duomenys neskelbtini) 2022-06-20 Nr. (duomenys neskelbtini) 2022-08-04 Nr. (duomenys neskelbtini) 2022-11-22 Nr. (duomenys neskelbtini) 2023-01-12 Nr. (duomenys neskelbtini)

3. Pateikti sandorius su UAB "E1" patvirtinančius dokumentus – darbų atlikimo aktus, apmokėjimo už įsigytus darbus dokumentus pagal gautas PVM sąskaitas faktūras: 2022-09-21 Nr. EE00483 2022-10-13 Nr. EE00488, 2022-10-24 Nr. EE00496, 2022-11-14 Nr. EE00501, 2023-01-05 Nr. EE00511, 2023-01-05 Nr. EE00512.

4. Pateikti sandorius su Nafto sp z.o.o patvirtinančius dokumentus – PVM sąskaitas faktūras, sutartį, darbų atlikimo aktus, apmokėjimo už įsigytus darbus / paslaugas pagal gautas PVM sąskaitas faktūras: 2022-10-03 Nr. PO400000067, 2023-03-01 Nr. PO400000074.

5. Pateikti apmokėjimo dokumentus pagal gautas iš UAB "D1" PVM sąskaitas faktūras 2022-09-30 Nr. AXSS2205842, 2022-11-03 Nr. AXSS2206581.

6. Pateikti prekių įsivežimo dokumentus (CMR, PVM sąskaitas faktūras, sutartis, užsakymus, apmokėjimo dokumentus, suderinimo aktus ir kt.) pagal gautas PVM sąskaitas faktūras: iš R.STAHL s.r.l gautas PVM sąskaitas faktūras 2022-05-31 Nr. 1200001360 ir 1200001368, iš FLOWSERVE gautą PVM sąskaitą faktūrą Nr. 2022-04-27 Nr. 6220047.

7. Pateikti sandorius patvirtinančius dokumentus (PVM sąskaitą faktūrą, sutartį, apmokėjimo dokumentus) pagal gautas PVM sąskaitas faktūras: iš FTSOLUZIONI SRLS (2023-03-13 Nr. 3, Nr. 4, iš L. U. (2022-12-13 Nr. 28/00), iš NA VI SRL (2022-08-09 Nr. 6/2022, 2022-12-06 Nr. 30).

Pareiškėja PVM skirtumo gražinimo pagrįstumui įvertinti nepatiksline PVM (forma FR0600) deklaracijų deklaruojant tiekėjų (rangovų, subrangovų) išrašytas PVM sąskaitas faktūras už atliktus statybos darbus pagal išsiųstą 2023-08-17 pranešimą Nr. (17.17-40) RES-142012, pateikė ne visus 2023-09-01 išsiųstame pranešime Nr. (17.17-40) RES-149441 nurodytus dokumentus (nepateikė 1. punkte nurodytų dokumentų – sandorių su AB „ORLEN Lietuva“ patvirtinančių dokumentų (atliktų darbų aktų, darbų priėmimo–perdavimo aktų)) pagal išrašytas PVM SF: 2022-03-30 Nr. 22003/LT, 2023-08-29 Nr. 22005/LT, 2023-12-19 Nr. 22007/LT PVM, 2023-04-14 Nr. 23001/LT SF.

Atsižvelgiant į tai, kad PVM skirtumo gražinimo pagrindumui įvertinti 2023-08-17 išsiųstame pranešime Nr. (17.17-40) RES-142012 ir 2023-09-01 išsiųstame pranešime Nr. (17.17-40) RES-149441 Pareiškėja Inspekcijai pateikė ne visus nurodytus dokumentus, vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, Taisyklių 15 ir 16 punktų nuostatomis, mokesčių administratorius nusprendė negražinti 1 028 767 Eur PVM skirtumo.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Inspekcijos 2023-09-11 sprendimas Nr. 331-1308103 naikinamas ir Pareiškėjos prašymas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Ginčas kilo dėl Inspekcijos 2023-09-11 priimto sprendimo, kuriuo atsisakyta Pareiškėjai gražinti 1 028 767 Eur PVM skirtumą, susidariusį už 2022-03-01–2023-03-31 ir 2023-05-01–2023-06-30 mokesčius laikotarpius. Inspekcijos 2023-09-11 sprendimas iš esmės grindžiamas keliomis faktinėmis aplinkybėmis: nepateikti pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje nustatytą tvarką nurodyti pateikti dokumentai (duomenys), susiję su Inspekcijos administruojamo deklaruojamo ar nedeklaruojamo mokesčio permokos (skirtumo) susidarymu (sprendime ši aplinkybė nurodyta kaip pagrindinė priežastis). Kartu ginčijamame sprendime buvo nurodytas papildomas motyvas – Pareiškėja PVM skirtumo gražinimo pagrindumui įvertinti nepatikslino PVM (forma FR0600) deklaracijų, deklaruojant tiekėjų (rangovų, subrangovų) išrašytas PVM sąskaitas faktūras už atliktus statybos darbus, pagal išsiųstą 2023-08-17 pranešimą Nr. (17.17-40) RES-142012.

Pareiškėja Inspekcijai paaiškino, jog Italijos bendrovė (Pareiškėja), kuri yra Lietuvoje registruota PVM mokėtoja (PVM mokėtojos kodas – LT100014116416), yra sudariusi sutartį su AB „Orlen Lietuva“. Sutarties objektas – LK-2 komplekso Benzino riformingo bloko krosnies KR-203 keitimo darbai. Iš esmės Pareiškėja pagal sutartį išpareigoja pakeisti bloko krosnį KR-203 nauja krosnimi, atlikdama visus su tokiu keitimu susijusius darbus, įskaitant senos krosnies išmontavimą, naujos krosnies instaliavimą, testavimą, visos reikalingos įrangos įgijimą, reikalingų inžinerinių sprendinių atlikimą ir t. t. Darbų atlikimui statybos leidimas nereikalingas, tačiau darbai vykdomi pagal projektą. Visi darbai buvo atlikti ir projektas praktiškai yra baigtas. Pareiškėja, atsižvelgdama į atliekamų darbų specifiką, projekto visumą bei viešai skelbiamus paaiškinimus, kas yra laikoma statybos darbais PVMĮ 96 straipsnio prasme, laikėsi pozicijos, jog Pareiškėjos atliekami darbai iš esmės yra laikytini tokiais statybos darbais, kurių apmokestinimui turi būti taikomas atvirktinio apmokestinimo PVM mechanizmas. Atitinkamai Pareiškėja, rašydama PVM sąskaitas faktūras klientui AB „Orlen Lietuva“, naudodavo mokesčių mokėtojos turimą „lietuvišką“ PVM mokėtojo kodą ir nurodydavo, jog klientas AB „Orlen Lietuva“ yra atsakingas už PVM sumokėjimą, o AB „Orlen Lietuva“ su Pareiškėja atsiskaitydavo nemokėdama PVM.

Pareiškėja sutarties su AB „Orlen Lietuva“ vykdymui, t. y. atitinkamų darbų atlikimui samdė subrangovus – Lietuvoje įsikūrusias įmones. Subrangovai vykdė skirtingus krosnies KR-203 keitimui reikalingus darbus: pavyzdžiui, UAB "C1" buvo atsakingas už krosnies naujų stulpų tiekimą, instaliavimą, atsparumo ugniai užtikrinimą, spindulinių ir konvekcinių ritinių balnelius ir kt., UAB "D1" – už krosnies KR-205 perdažymą, naujų platformų, turėklų, laiptų įrenginiams R201, R202, R203, R204, R205 pagaminimą ir sumontavimą bei senų išmontavimą ir kt. Kai kurie iš Pareiškėjos samdytų subrangovų laikė, jog jų atliekami darbai yra laikytini tokiais statybos darbais, kuriems pagal PVMĮ 96 straipsnio (pavyzdžiui, UAB "F1" nuostatas yra taikomas atvirktinio apmokestinimo PVM mechanizmas, o kiti subrangovai (pavyzdžiui, UAB "C1" išrašydami PVM sąskaitas faktūras, nurodydavo, jog jų atliekamiems darbams taikomos PVMĮ 96 straipsnio nuostatos. Tačiau visi Pareiškėjos subrangovai PVM sąskaitas faktūras išrašydavo, naudodami mokesčių mokėtojos „lietuvišką“ PVM mokėtojo kodą.

Dėl prašomų dokumentų nepateikimo. Mokesčių permokų gražinimo klausimus reglamentuoja MAĮ bei su jo įgyvendinimu susiję kiti teisės aktai. Pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalį

mokesčių administratorius turi teisę patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą šio Įstatymo nustatyta tvarka ir terminais. Jei mokesčių administratorius nustato, kad prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos nurodo mokesčių mokėtojui pateikti trūkstamus dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą <...>. Prašymo grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas užpildymo, pateikimo ir atitinkamų sumų grąžinimo tvarką detalizuojančių Taisyklių 15 punkte nurodyta, kad prašymui išnagrinėti ir sprendimui priimti mokesčių mokėtojas turi pateikti papildomus dokumentus ar duomenis (pavyzdžiui, PVM sąskaitas faktūras, prekių pirkimo –pardavimo sutartis, teismo nutartis, mokėjimo dokumentus (mokėjimo nurodymas, mokėjimo pavedimas, debeto pavedimas, mokėjimo kvitas, atsiskaitomasis čekis), muitinės dokumentus, nepateiktas už praėjusius laikotarpius pirmines ar patikslintas mokesčių deklaracijas, valstybės (savivaldybės) institucijų (įstaigų) pažymas, kredito įstaigose laikomų piniginių lėšų sąskaitų išrašų kopijas, įgaliojimą (jo kopiją), atstovavimą patvirtinantį dokumentą (jo kopiją), paveldėjimo teisės liudijimą (jo kopiją) ir kt.), pagrindžiančius Inspekcijos administruojamų mokesčių ar baudų už administracinį nusižengimą permokos (skirtumo) susidarymą ir (arba) patvirtinančius Inspekcijos neadministruojamų mokesčių, baudų, paskirtų pagal MAĮ ar kitus mokesčių įstatymus, ir kitų įmokų sumokėjimą ar nepagrįstai išieškotas sumas <...>. Mokesčių mokėtojas gali papildomus dokumentus ar duomenis pateikti kartu su prašymu.

Pagal Taisyklių 16 punktą mokesčių mokėtojos prašymas (šios bylos kontekste Pareiškėja pateikė 2023-08-08 prašymą) turi būti užpildytas ir pateiktas, laikantis Taisyklėse nustatytų reikalavimų. Jei pateiktame prašyme įrašyti duomenys yra neteisingi ir (arba) netikslūs ar nustatoma, kad trūksta papildomų dokumentų ar duomenų sprendimui priimti, Inspekcijos valstybės tarnautojas ar darbuotojas, vadovaudamasis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų <...> po prašymo gavimo Inspekcijoje dienos jį pateikusiam asmeniui išsiunčia pranešimą per Mano VMI <...>, kuriame nurodo, kokie dokumentai ar duomenys turi būti pateikti papildomai (tokiame pranešime nurodoma, iki kada turi būti pateikti dokumentai ar duomenys), ir informuoja, kad prašymo nagrinėjimas stabdomas iki tol, kol bus pateikta prašymui išnagrinėti būtini duomenys ir / ar dokumentai. Nepateikus papildomų dokumentų ir / ar duomenų per pranešime nurodytą terminą, bus priimtas sprendimas negrąžinti (neįskaityti) mokesčių ir kitų įmokų permokos (skirtumo) ir pateikta priežastis.

Taigi, pagal aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą mokesčių administratorius, prieš grąžindamas mokesčių mokėtojo prašomą grąžinti mokesčio permoką, turi įsitikinti, kad faktiškai mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų pagrindu susidarė mokesčio skirtumas (permoka). Tiek iš Pareiškėjos skundo Komisijai, tiek iš Inspekcijos ginčijamo sprendimo matyti, jog mokesčių administratorius taip pat siekė nustatyti faktinę situaciją susiklosčiusią dėl Pareiškėjos sandorių su AB „ORLEN Lietuva“. Pareiškėja skunde Komisijai nurodė, kad su šiuo kontrahentu susiję dokumentai Inspekcijai buvo pateikti, tačiau labiau apibendrinta forma, t. y. buvo pateiktos priėmimo–perdavimo aktų santraukos, kuriose buvo pateikiami visi reikalingi duomenys dėl darbų perdavimo. Tuo tarpu tolimesni dokumentų lapai, susiję su detalizacijomis, nebuvo teikiami, kadangi Pareiškėja laikė ir skunde Komisijai atkartojė savo įsitikinimą, kad minėti dokumentai neturi įtakos prašymo vertinimui. Pasak Pareiškėjos, netgi tuo atveju, jeigu Inspekcijos nuomone, šie dokumentai buvo esminiai, su Inspekcija buvo bendraujama ir apie tai galėjo būti pranešta papildomai.

Pareiškėja Komisijai apteikė dokumentus, susijusius su AB „ORLEN Lietuva“, šie dokumentai buvo pateikti ir Inspekcijai (skundas Komisijai buvo pateiktas per mokesčių administratorių). Inspekcijos atstovai Komisijos posėdžio 2023-10-31 metu papildė mokesčių administratoriaus poziciją, pasisakydami, jog šiame ginče yra svarbu nustatyti, kaip veikia Pareiškėja (kaip atsiskleidęs ar neatsiskleidęs tarpininkas), nes nuo to priklauso, kokios jai kyla teisės ir pareigos pagal PVMĮ, o konkrečiai – dėl atvirkštinio PVM taikymo. Antras reikalavimas, kuris, atstovų vertinimu, buvo svarbus – ar Pareiškėjos permoka susidarė pagrįstai. Pasak Inspekcijos atstovo, tokio pobūdžio bylose turi būti atliktas detalesnis vertinimas, nes būtina

sutikrinti iSAF registrus, sutikrinti Pareiškėjos ir jos kontrahentų sandorių deklaravimo aplinkybes (ar buvo pritaikytas standartinis, lengvatinis, atvirkštinis PVM režimas ir pan.). Posėdžio metu buvo nurodyta, jog neužteko Inspekcijos turimų informacinių duomenų, todėl buvo prašoma papildomų dokumentų.

Atsižvelgiant į naujai pateiktų dokumentų svarbą, Komisija sprendžia, jog ginčo situacijoje tikslinga Pareiškėjos pateiktus dokumentus perduoti vertinti Inspekcijai ir spręsti PVM skirtumo gražinimo klausimą iš naujo. Tokiu būdu, Komisija, įvertinusi aplinkybes, jog Pareiškėja pateikė papildomus dokumentus, pagrindžiančius prašomos gražinti permokos pagrįstumą, taip pat laikydama suformuotos teismų praktikos (pavyzdžiui, LVAT 2008-02-14 nutartyje adm. byloje Nr. A-438-163/2008, 2009-05-04 nutartyje adm. byloje Nr. A-438-563/2009, 2011-11-14 sprendime adm. byloje Nr. A-556-2765/2011), konstatuoja, kad yra pagrindas Inspekcijai pakartotinai nagrinėti prašymą ir atlikti pakartotinį dokumentų vertinimą. T. y. būtina naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių, kurios trukdo priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokesčio ginčo, pašalinimu (pavyzdžiui, iš naujo pakartoti tam tikras administracines procedūras, surinkti papildomų įrodymų, iširti nenagrinėtas faktines aplinkybes, įrodymus ir pan.). Kartu būtina išvengti skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, todėl mokesčių administratorius neturėtų teisės dėl šių aplinkybių inicijuoti teisminį ginčą, remiantis MAĮ 159 straipsnio 2 dalies nuostatomis. Papildomas dokumentų pateikimas Komisijai, kaip jis suprantamas pagal Pareiškėjos poziciją, nebuvo siekis išvengti jų pateikimo, o buvo nenusikalbėjimo su Inspekcija rezultatas, kuomet iš mokesčių administratoriaus pritrūko aiškios ir suprantamos pozicijos permokos gražinimo klausimu. Komisija akcentuoja, jog naujai pateikti dokumentai mokesčių administratoriaus nebuvo vertinti, todėl Inspekcijai suteikiama galimybė savomis priemonėmis patikrinti šiuos dokumentus ir jų įtaką kilusiam ginčui (pavyzdžiui, LVAT 2005-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-11-180/2005).

Dėl nurodymo patikslinti mokesčių deklaracijas. Iš mokesčio ginčo medžiagoje pateiktos Pareiškėjos pozicijos, galima daryti išvadą, jog mokesčių mokėtojos atžvilgiu Inspekcija atliko stebėsenos veiksmus, tačiau duomenų apie atliktą tokį mokesčių administratoriaus veiksmą mokesčio ginčo medžiagoje nebuvo pateikta.

Inspekcija skundžiamame sprendime nurodė, jog Pareiškėja PVM skirtumo gražinimo pagrįstumui įvertinti nepatikslino PVM (forma FR0600) deklaracijų, deklaruojant tiekėjų (rangovų, subrangovų) išrašytas PVM sąskaitas faktūras už atliktus statybos darbus, pagal išsiųstą 2023-08-17 pranešimą Nr. (17.17-40) RES-142012. Inspekcija Pareiškėją įpareigojo: (1) patikslinti PVM deklaracijas ir PVM sąskaitų faktūrų registrus, t. y., grįžti į praėjusį mokesčio laikotarpį, išskaičiuoti, deklaruoti ir sumokėti į biudžetą pardavimo PVM už iš subrangovų įsigytus statybos darbus; (2) konstatavo, kad PVMĮ 96 straipsnio nuostatos buvo pritaikytos netinkamai, todėl tiek paslaugų teikėjas, tiek paslaugų pirkėjas (abu PVM mokėtojai), netinkamai pritaikė PVMĮ 96 straipsnio nuostatas (netinkamai deklaravę sandorius), turėtų patikslinti atitinkamų mokesčių laikotarpių PVM deklaracijas. Savo ruožtu mokesčių mokėtoja Komisijai nurodė, jog pateikė Inspekcijai 2023-08-23 paaiškinimą, kuriame paprašė patikslinti minėtą reikalavimą, o vykusio Komisijos 2023-10-31 posėdžio metu nurodė, jog net nežino su kokia dalimi sandorių, kuriuos Pareiškėja vykdė, mokesčių administratorius nesutinka ir kokioje dalyje bei apimtyje prašė patikslinti PVM deklaracijas.

Komisija pasisakydama dėl šio išvestinio reikalavimo, pažymi, jog ginčijamas Inspekcijos sprendimas, kuriuo Pareiškėjai negražintas PVM skirtumas, negali būti pripažintas motyvuotu, pagrįstu ir teisėtu, nes mokesčių administratorius, kaip viešojo administravimo subjektas, priimdamas ginčijamą sprendimą, nesilaikė Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 3 straipsnyje įtvirtintų viešojo administravimo principų, *inter alia* įstatymo viršenybės bei objektyvumo, nepaisė šio įstatymo 10 straipsnyje įtvirtintų bendrųjų individualaus administracinio akto turiniui keliamų reikalavimų. PVM deklaracijų nepatikslinimo trūkumas iš Inspekcijos pusės, Komisijos vertinimu, nėra aiškus ir motyvuotas. Sprendimas priimtas remiantis Taisyklėmis, tačiau sprendime net nenurodytas konkretus Taisyklių

punktas, kurį pažeidė Pareiškėja, neįvykdžiusi Inspekcijos reikalavimo patikslinti PVM deklaracijas. Daugiau jokių faktų, argumentų ar įrodymų, pagrindžiančių savo poziciją, mokesčių administratorius sprendime nenurodė. Detalesnė pozicija šiuo aspektu buvo pateikta 2023-08-17 Inspekcijos rašte, tačiau papildomas vertinimas nebuvo atliktas priimtame 2023-09-11 sprendime, kas pagal formuojamą teismų praktiką yra laikoma pažeidimu (pavyzdžiui, LVAT 2023-09-09 nutarties adm. byloje Nr. eA-1526-556/2020 17, 19 punktai). Paminėtina ir tai, jog Inspekcijos atstovai Komisijos posėdžio metu papildė skundžiamo Inspekcijos sprendimo motyvus, tačiau individualaus administracinio akto motyvų nenurodymas pačiame akte ir jų papildymas ginčą nagrinėjant ikiteisminėje stadijoje, iš principo nėra toleruotinas, kadangi kliudo suinteresuotam asmeniui pasirinkti būdus bei priemones dėl savo teisių ar interesų gynimo (pavyzdžiui, LVAT 2016-02-02 nutartis adm. byloje Nr. A-313-146/2016, 2020-02-12 nutartis adm. byloje Nr. A-486-575/2020 ir kt.).

Papildomai pasisakytina, jog imperatyvios MAĮ ir Taisyklių nuostatos, kuriose įtvirtintos mokesčių administratoriaus teisės patikrinti prašomos gražinti mokesčio skirtumo ar permokos susidarymo faktinės aplinkybės, gali būti Inspekcijos realizuotos (įgyvendintos) dviem būdais – dokumentiniu vertinimu pagal Taisyklių 15 ir 16 punktus bei gali būti atliktas mokesčio permokos / skirtumo sumos (ar jos dalies) mokestinis patikrinimas (Taisyklių 52 punktas). Komisijos nuomone, Inspekcijos įpareigojimas pateikti patikslintas PVM deklaracijas, kai mokesčių mokėtoja iš esmės nesutinka su jų pateikimu, nėra priskirtinas dokumentiniam duomenų vertinimui ir neatitinka Inspekcijos ginčijamame sprendime taikytų Taisyklių 15 ir 16 punkto nuostatų.

Komisija atsižvelgdama į aptartas aplinkybes, įvertinusi naujai pateiktų įrodymų svarbą, konstatuoja, kad mokestinio ginčo metu buvo pateikti papildomi dokumentai, kurių vertinimas Inspekcijos nebuvo atliktas, todėl šioje ginčo stadijoje nėra galimybės konstatuoti, kad mokesčių administratorius pagrįstai atsisakė tenkinti Pareiškėjos prašymą gražinti ginčo skirtumą (permoką). Atsižvelgiant į tai, ginčijamas Inspekcijos sprendimas naikinamas ir Pareiškėjos prašymas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Kadangi prašymas perduodamas Inspekcijai nagrinėti iš naujo, mokesčių administratorius turi atsižvelgti į kitus Komisijos sprendime nurodytus argumentus, tam, kad sprendimas atitiktų VAĮ įtvirtintus viešojo administravimo principus.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a :

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2023-09-11 sprendimo gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-1308103 ir I.T.T. S.P.A. prašymą perduoti Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskūsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė